

บทนำ

ความเป็นมาของมีนา

ในการศึกษาแก้ความเพี้ยนเบี่ยงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรสองกลุ่ม ไกด์หัว ๆ ไปมักนิยมใช้ค่าวัดติด กับในกรณีที่ต้องทดสอบ บันทึกจากการทดสอบโดยวิธีนี้จะมีความเชื่อถือได้ในกรณีประชากรหั้งสองกลุ่มนั้นนำมาเปรียบเทียบกันนั้นไม่มีปัจจัยใด ๆ ที่มีผลทำให้สิ่งที่เราสนใจจะเกิดความเพี้ยนเบี่ยงเนื่องจากความแตกต่างกันออกไป เช่น ในกรณีทดสอบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนของนักเรียนสองกลุ่ม ไกด์พิจารณาจากคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาใช้ในการทดสอบ บันทึกจากการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบของการเรียนนั้นจะถูกต้องและเชื่อถือได้ ถ้าเมื่อไม่มีปัจจัยใด ๆ สืบอิทธิพลทำให้สัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นแตกต่างกัน เช่น สภาพของบ้านเรือน ความสนใจในการเรียน และที่สำคัญที่สุด ก็คือระดับศักย์สูตรหรือความสามารถด้านทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันอาจทำให้ผลการทดสอบนั้นคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปได้ ดังนั้นเพื่อให้ผลการทดสอบมีความถูกต้องเชื่อถือได้ ควรไกด์พิจารณาลงเงื่อนไขหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่จะทดสอบ โดยการกำหนดความแตกต่างอันเนื่องมาจากเงื่อนไขเดียวกัน ซึ่งจะได้ทำให้ถูกต้องโดยแบบเดียวกันมาประยุกต์ใช้กับการทดสอบ ไกด์นำหัวแปรตามในไม่เกิดการลดลงนั้นมาใช้ในการทดสอบความแตกต่าง และให้หัวแปรอีกสระ ในไม่เกิดการลดลงนั้นเงื่อนไขหรือปัจจัยอันทำให้หัวแปรลดลงที่จะใช้ในการทดสอบ สำหรับการศึกษาแก้ความเพี้ยนเบี่ยงเงื่อนไขหรือปัจจัยเดียวนั้น นั่นคือมีค่าวัดประวัติระยะห่างที่ว่า

ในกรณีที่ต้องทดสอบกลุ่มประชากรหั้งสองกลุ่มนั้น ไกด์พิจารณาแต่เพียงค่าวัด x และ y โดยให้ x เป็นค่าวัดประวัติสระ และ y เป็นค่าวัดประวัติ เมื่อค่าวัดทั้งสองนี้มีการกระจายแบบปกติ และมีความสัมพันธ์รวมกันแบบเส้นตรง ต้องการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรหั้งสองกลุ่มนั้น ไกด์พิจารณาแต่เพียงค่าวัด x ในกรณีทดสอบ ไกด์ใน

ໄກกำนົດຈຶ່ງຕັວແປຣ X ສິ່ງມີອີເພືອຕັວແປຣ Y ແລ້ວ ນອດທີ່ໄກອາຊຸກອອງເສັດຂອງໃຫນຂອບ
ກັນນັ້ນຈຶ່ງກວດກຳຈົກຄວາມແທກກຳງ່າຍນີ້ອ່ານມາຈາກຕັວແປຣ X ທີ່ເປັນເງື່ອນໄຂອອກເສີມກອນ
ກ່າວທີ່ອ່ານວິທີການເປົ້າຍເຫັນກ່າວເລື່ອພື້ນເງື່ອນໄຂ ໄກປໃຫ້ຕັວແປຣ X ໃນການທົດສອນ
ຄວາມແທກກຳງ່າຍ ແລ້ວໃຫ້ຕັວແປຣ X ເມັນເງື່ອນໄຂ ຊຶ່ງເປັນການນຳຫຼຸດວິກາຮັດດອຍມາໃຫ້
ໃນການທົດສອນນີ້ອ່ານ

ໃນການທີ່ກົດເກີວກັນປະຫາກຮົມຕັວແປຣຮອງຕັວກີໂ X ແລ້ວ Y ທີ່ມີການກະຈາຍ
ຮັນກັນແມ່ນເຕັ້ນຕຽງ ສາມາດເຂື່ອນໄນ້ເຖິງການຄົກຂອຍ ຊຶ່ງກຳຫັນໃນໄມ້ເຕັດຂອງກາ
ເລື່ອພື້ນເງື່ອນໄຂອ່ານ ຍັງເນື້ອກຳຫັນຄວາມອອກ X ທີ່ເປັນເງື່ອນໄຂໃຫ້ກົດ

$$E(Y/X) = A + B(X - \mu_X) \quad \text{... (1.1)} \quad 1/$$

ເນື້ອ A ແລ້ວ B ເປັນພາຣາມີເຫຼວຂອງປະຫາກຮົມຕັວແປຣ ໂດຍມີ B ເປັນຄວາມຄັກຫຼັບ
(Slope) ຂອງເສັນຕຽງ ອັນເນື້ອຄວາມ X ເປົ້າຍໄປ 1 ພ້າຍ ທ່ານ E(Y/X)
ເປົ້າຍໄປ B ພ້າຍ

μ_X ເປັນກ່າວເລື່ອຍຂອງ Y ໃນປະຫາກ

ຈາກສົມກາຮົມ ການຄົດຄອບແນບເສັນຕຽງ ຊຶ່ງກຳຫັນໃນ (1.1) ນັ້ນ ອູ້ໃນພົນ
ຂອງພາຣາມີເຫຼວຂອງປະຫາກຮົມຕັວແປຣ ແຕ່ໂຄຍຫ້ວາໄປນັກໃຊ້ຂອມຈາກກຸລົມຕົວອໜາງເພື່ອເປັນຄ່າ
ໄຮະນາມຂອງພາຣາມີເຫຼວໃຫຍ່ນັ້ນ ສໍາຮັບຄ່າໄຮະນາມທີ່ໄນ້ອົບດີ (Unbiased) ຂອງ A,
B ແລ້ວ μ_X ນັ້ນ ຕື່ອ ຖ , ບ ແລ້ວ \bar{x} ຄວາມຈຳດັບ

$$\text{ເນື້ອ } b = \frac{\sum XY - \sum X \sum Y/N}{\sum X^2 - (\sum X)^2/N} \quad 2/ \quad N \text{ ເປັນຫຼາກຂອງຕົວອໜາງ}$$

1/
 Dixon, Wilfrid J. and Massey Frank Jr., Introduction to Statistical Analysis (New York: McGraw-Hill Inc., 1969) p. 195.

กั้นน้ำจะไก่การประมาณของ $E(Y/X)$

$$E(\widehat{Y/X}) = \bar{Y} + b(X - \bar{X})$$

ตามที่มีประชากรสองกลุ่ม ซึ่งกำหนดค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขของ Y เมื่อกำหนดค่าของ X ที่เป็นเงื่อนไขใน แต่ละประชากรโดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะได้

$$E(\widehat{Y_1/X_1}) = \bar{Y}_1 + b_1(X - \bar{X}_1)$$

$$E(\widehat{Y_2/X_2}) = \bar{Y}_2 + b_2(X - \bar{X}_2)$$

เมื่อห้องการที่จะเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขของ Y เมื่อกำหนดค่าของ X ที่เป็นเงื่อนไขใน จากประชากรหั้งสองกลุ่มนั้น นั่นคือตั้งสมมติฐานว่า

$$E(Y_1/X_1) = E(Y_2/X_2)$$

และหานองเคียงกันเมื่อห้องการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของความแปรปรวนที่มีเงื่อนไขของ Y เมื่อกำหนดค่าของ X ที่เป็นเงื่อนไขให้แล้ว นั่นคือ ตั้งสมมติฐานว่า

$$\text{Var}(Y_1/X_1) = \text{Var}(Y_2/X_2)$$

การเปรียบเทียบที่มีเงื่อนไขนี้เป็นการนำเอาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อสิ่งที่จะนำมาศึกษาเข้ามาร่วมพิจารณาด้วย ซึ่งน้ำจะให้คำถูกต้องคือว่าที่จะไม่คำนึงถึงเงื่อนไขเดียว แต่ในการนำข้อมูลมาทดสอบนั้น โดยทั่วไปข้อมูลนักมีความผิดพลาดหรือมีความคลาดเคลื่อนในการวัด (Error of Measurement) อุปกรณ์เสมอ ซึ่งความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นนี้อาจเนื่องมาจากความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง (Sampling Error) โดยอาจใช้ชนาคนของตัวอย่างไม่เหมาะสม หรือแบบแผนการเลือกตัวอย่างไม่เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลที่จะทำการศึกษา หรือความคลาดเคลื่อนเนื่องมาจากสาเหตุอื่น ๆ (Non-Sampling Error) เช่น วิธีที่ใช้วัดไม่ถูกต้อง เครื่องมือที่ใช้วัดไม่ละเบี่ยงเบ้อ หรือธรรมชาติของสิ่งที่ห้องการวัดนั้นเป็นเรื่องของนามธรรม เช่น พฤตกรรมของมนุษย์ ซึ่งยังไม่มีเครื่องมือชนิดใดสามารถวัดให้ถูกต้องแม่นยำอย่างแท้จริง กั้นน์ในการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดซึ่งอาจมีความคลาดเคลื่อนในการวัดมาทำการทดสอบ โดยมิได้จำกัดความคลาดเคลื่อนในการวัดออกไปเสียก่อนแล้ว ผลที่ได้ออกมาก็อาจมีความคลาดเคลื่อนหรือมีความเชื้อภัยในอยู่

ถ้ากำหนดความล้มพันธุ์ระหว่างค่าที่วัดได้ หรือผลของการวัด (Observed Scores) กับค่าที่แท้จริง หรือผลที่ถูกต้องในการวัด (True Scores) เป็น

$$X = X^+ + U$$

เมื่อ $x =$ ค่าที่รักให้จากตัวอย่างที่เลือกจากประชากร

X^+ = ค่าที่แท้จริงจากตัวอย่างที่เลือกจากประชากร

U = ความคลาดเคลื่อนในการวัด

คำที่แท้จริงในการวัด อาจอธิบายได้เป็นหลายลักษณะ⁴ เช่น อาจถือได้ว่า เป็นผลที่จากการวัดในโอกาสพิเศษ หรือมีอยู่ทั่วไปได้แม่นยำที่สุด หรืออาจถือได้ว่า เป็นคำ เนื่องด้วยของคำที่วัดได้ทั้งหมดในการวัดสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นจำนวนหน่วย ๆ ครั้ง แต่ในทางปฏิบัติจริง ๆ และ การวัดสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ไม่สามารถทำการวัดได้เป็นจำนวนมาก ๆ ครั้ง ดังนั้นคำ เนื่องด้วยของคำที่วัดได้ทั้งหมดจากการวัดจำนวนมาก ๆ ครั้ง ย่อมหาค่าจริง ๆ ออกมาไม่ได้ ส่วน ความคลาดเคลื่อนหรือผลบวกพลาศในการวัด จะเป็นคำเพิ่มหรือลด (Positive and (Negative Increment) ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์และโอกาสในการวัด สาเหตุที่ทำให้เกิด ความคลาดเคลื่อนหรือผลบวกพลาศในการวัดนี้ บางครั้งอาจจะทราบ แต่บางครั้งก็ไม่มีทาง ทราบถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดได้

ในการวิเคราะห์ความแม่นยำของคำที่วัดได้เพื่อให้ทราบความเชื่อมั่น (Reliability) นั้นได้มีผู้ทั้งสมมติฐาน ซึ่งมีผู้ยอมรับไว้พิจารณาไว้สองประการคือ 1/ สมมติฐานแรกคือว่า เนื่องมาจากการที่ผู้คนคาดหวังความคลาดเคลื่อนในการวัดมีทั้งทิบวง และคลบ ดังนั้นถ้า หากวัดกับประชากรจำนวนมาก ๆ คาดเดาล้วนของความคลาดเคลื่อนในการวัดนั้นจะเท่ากับศูนย์

๓. สวัสดี สุคันธรังษี, การวัดในการจัดงานบุกเบิก (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พานิช, ๒๕๑๗), หน้า ๘๑.

๔. โรงเรียนที่ยังกัน หน้าโรงเรียน

⁵Guilford, J.P., Psychometric Methods, (New York: McGraw-Hill Inc., 1954), pp. 349-350.

$$\beta_1 + 11\beta_2 = 0$$

ପ୍ରକାଶକ

$$E(U) = 0$$

๒(U) ศึกษาเบื้องต้นความคลาดเคลื่อน

สมมติฐานที่สองถือว่า ในการวัดประชากรจำนวนมาก ๆ ค่าความคลาดเคลื่อนหรือผลหนึ่งพลาดในการวัดจะไม่มีความสัมพันธ์กับค่าที่แท้จริง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ ค่าที่วัดໄດ້สูงไม่จำเป็นจะต้องมีค่าความคลาดเคลื่อนสูงหรือตามไปด้วย นั่นคือ

$$r_{\mathbf{x}^{\dagger}\mathbf{U}} = 0$$

r_{X+U}^+ คือค่าลัมป์ประสีห์สหลัมพันธ์ระหว่างค่าที่แท้จริงกับความคลาดเคลื่อนในการ

วัน

กังiko ความแลวขางทนขอมูลที่ໄมาจากการวัดย้อมมีการคลาดเคลื่อนอยู เสมอ
กังนักกอนการทดสอบจึงควรกำจัดความคลาดเคลื่อนในการวัดออกเสียก่อน ซึ่งน่าจะให้ผลที่
ถูกต้องยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาในการทดสอบสมมติฐานนั้นจะนำค่าที่แท้จริง ซึ่งได้จากการกำจัดความ
คลาดเคลื่อนในการวัดออกจากค่าที่วัดได้นมำท้าการวิเคราะห์ผลนั้นเอง

สำหรับการศึกษาคนคว้าครั้งนี้ เป็นการนำเอาหลักในการทดสอบค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขและค่าความแปรปรวนที่มีเงื่อนไข ในไม่เดลัดการทดสอบ ของประชากรสองกลุ่มไปบุณฑุก์ใช้กับข้อมูลเกี่ยวกับการวัดผลทางการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนสองกลุ่ม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วในการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนโดยพิจารณาจากคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนแต่เพียงอย่างเดียว โดยมิได้คำนึงถึงความแตกต่างอันเนื่องมาจากการความสนใจทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียนแล้ว ผลสรุปที่ได้ออกมานั้นอาจจะคลาดเคลื่อนหรือมีความเชื่อถือได้น้อย ดังนั้นจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างนี้เนื่องมาจากการความสนใจทางการเรียนออกไปเล็กน้อย นั้นคือเป็นการนำเอาวิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขและค่าความแปรปรวนที่มีเงื่อนไขโดยใช้คะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม มาทดสอบความแตกต่าง ภายใต้เงื่อนไขว่าทราบจะคะแนนความสนใจทางการเรียนแล้ว

วัตถุประสงค์

ในการศึกษาคนครัวครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1 เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขของประชากรสองกลุ่ม
- 2 เพื่อทดสอบความแตกต่างของความแปรปรวนที่มีเงื่อนไขของประชากรสอง

กลุ่ม

3 เพื่อเปรียบเทียบการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไข และค่าความแปรปรวนที่มีเงื่อนไข โดยใช้ช้อมูลระหว่างค่าทั่วไปกับค่าที่แท้จริง

4 เพื่อเปรียบเทียบการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีเงื่อนไขกับที่ไม่มีเงื่อนไข

ขอบเขตของการศึกษาครัว

1 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาระนี้เป็นการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ปีการศึกษา 2516 ของโรงเรียนราชภัฏและโรงเรียนเทศบาล ในเขตอำเภอแก่งคอย และอำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี

2 ตัวแปร(Variables) ที่ใช้ในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็นสองตอน ดังนี้

2.1 ตอนเปรียบเทียบความแตกต่างที่มีเงื่อนไขของประชากรสองกลุ่ม แยกตัวแปรออกเป็นกันนี้

2.1.1 ตัวแปรอิสระ(Independent Variable) คือ ความถนัดทางการเรียน(Scholastic Aptitude)

2.1.2 ตัวแปรตาม(Dependent Variable) คือ สัมฤทธิผลทางการเรียน(Achievement)

2.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างที่ไม่มีเงื่อนไขของประชากรสองกลุ่ม ตัวแปรที่ใช้คือ สัมฤทธิผลทางการเรียน

ความสำคัญของการศึกษาคนคว้าครั้งนี้

- 1 เป็นการเสนอแนวคิดในการใช้การทดสอบความแตกต่างของประชากรสองกลุ่มโดยพิจารณาถึงเงื่อนไขทาง ๆ ซึ่งมีข้อพิเศษอย่างหนึ่งทดสอบ
- 2 เพื่อเป็นแนวทางในการที่จะปรับปรุง และนำไปประยุกต์ใช้กับงานค้านทั่ว ๆ เชน ในด้านการศึกษา ในด้านอุตสาหกรรม หรือในด้านธุรกิจ เป็นต้น